

32

M

5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
32 M 5

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
32 M 5

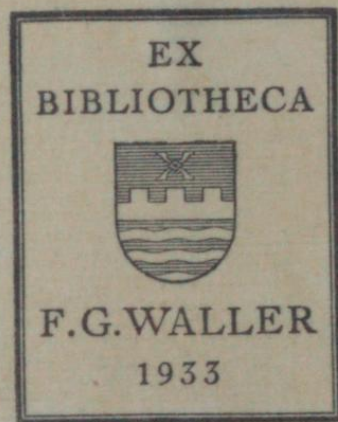
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
32 M 5

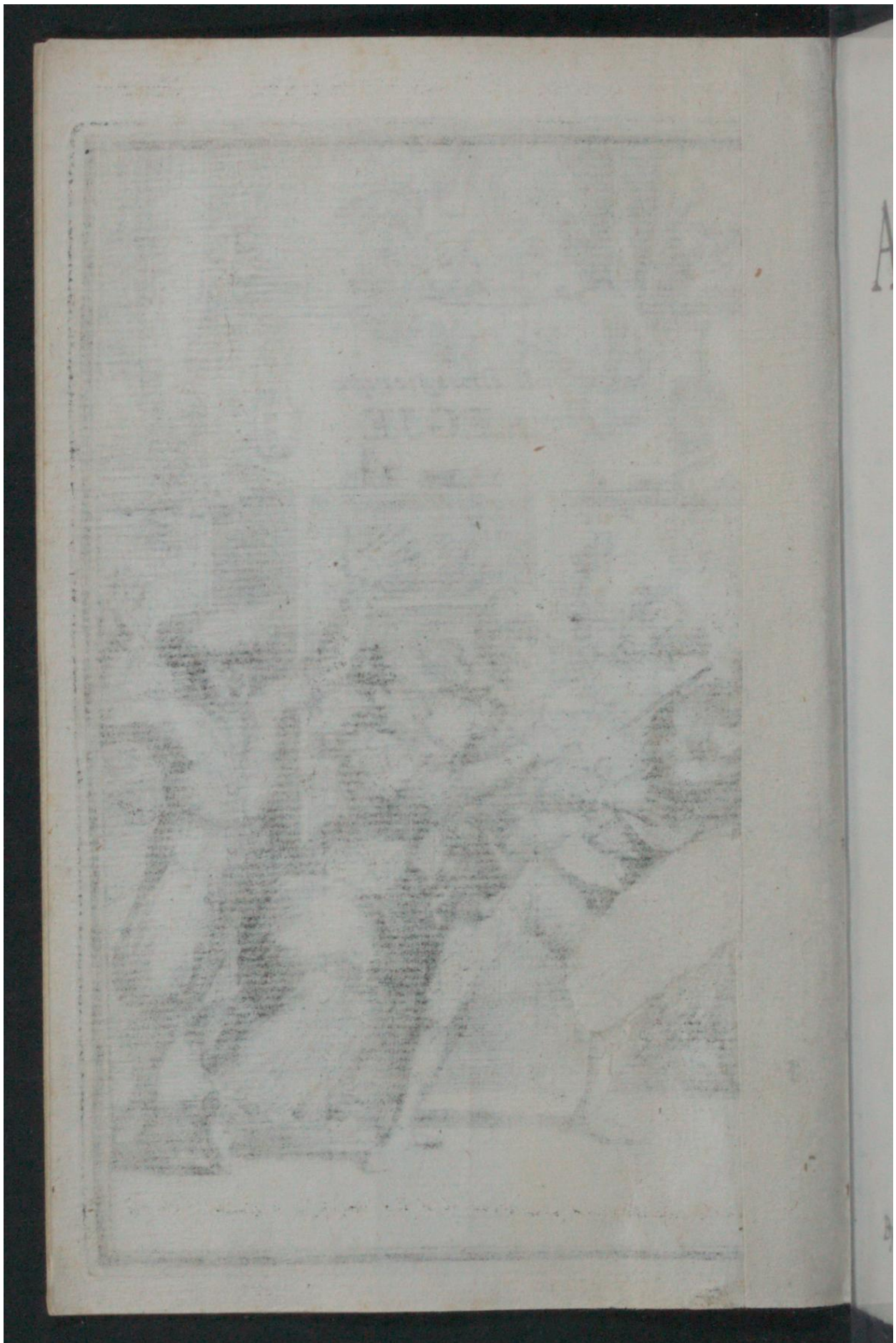
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
32 M 5

Doot A. Bogart

32 M5

't Nieuwsgierige
A E G J E,
KLUCHTSPEL.

Nooit voor deezen,

Z O O,

Op de Amsterdamsche Schouwburg vertoont.

TE AMSTERDAM,
By *Jacob Lescaije*, Boekverkooper op den Middeldam,
naast de Vischmarkt. 1679.

KORTE INHOUDT.

't **N**ieuwsgierig oog, dat niet begrypt hoe't moet óf zal,
Zien wy gemaatigt en geleert, door ongeval,
D'ontrouwe onkuische zyn ontdekt bedryf verfoeyen,
En diefstal achterhaalt, zó moet de dengt steeds bloeyen.

A. V. BÓGAART.

VERTOONERS.

F R E E K, *Schipper.*

A E G J E, *Zyn vrouw.*

W I E B I S, *Knecht van Freek.*

P I C A R O N, *Hoerewaard.*

B E L L E C Ó L E U R, *Hoerewaardin.*

A N E T A, *Snólletje.*

Het Tooneel is t'Antwerpen, in de Lepelstraat, in 't voorhuis
van een Hoerhuis.

Het Kluchtspel, begint omtrent de middag; en eindigt in
den avond.

't N I E U W S G I E R I G E
A E G J E.
K L U C H T S P E L.

E E R S T E T O O N E E L.

F R E E K, en W I E B I S.

W I E B I S.

A wel dit wachten, fchipper, dat zou de droes
verdrieten.

Ik bid je, laeten we de snól creis opschieten,
En met 'et lag deur loopen, wat dunk je? ze kost
Wel twiemael weêrom wezen, van daer ze de
hoer haelen most.

F R E E K.

Ik wil men zelf hier niet van daen bannen; dat 's gien zeggen,
Verhaest jy je niet.

W I E B I S.

Laet jy je zó veul gelegen leggen

An deuze motkas?

F R E E K.

Jaet óch, Wiebis, jy verstaet 'et je niet;
Waer ik kom, ze hebben nergens nae zó veul verschiet
As hier, altyd vind ik hier wat nieuws, óf 't is 'er te haalen.

W I E B I S.

Ik geloof, fchipper, dat je 't ook duur enoeg moet betaalen.

F R E E K.

Warachtig niet.

W I E B I S.

Je bint ook duvels vies op 't vrouweyel;
As 't ook al ezeid is, jouw Aegjen is ummers wel,
Wat mag ik kallen van wel: je kent gien beter vrouw wenschen;
Enne je wilt altyd op en ander bed, dat het de menschen

Iens wisten, schaamden jy je niet dood? je bint, die je bint?

F R E E K.

De miesten menschen slachten jouw wat, die binne blind;
Je hoort ze miest, by de gis, de dingen vervloeken,
Of pryzen, die ze niet ken den, óf wouwen onderzoeken.
En zó men wat doet dat zy veur kwaet hebben op evat,
Zó word men, om ien haverstró, gelastert, en beklad,
Daerom zou ik myn doen, wel verholén willen houwen,
En as ik kost, Wiebis, jouw zelve ook niet toevertrouwen;
Wangt je komt mit jouw styloorigheid staeg mé veur den dag.

W I E B I S.

Ik verstaet, dat en eerlyk man by gien ander slaepen mag
As by zen eigen vrouw, en ik zel 'er by blyven,
Daer mé is 'et uit; zie daer, ik zel je me leeven niet styven,
In jouw vuile ranken, maar je die staeg zoeken óf te raén,
Tót je jouw bétert. Dien ik je zó niet? je meugt me laeten gaen;
Wangt ik maak 'er schier zonkt óf zulken schippers knecht te
Dan hoef je me niet te vertrouwen. (wezen,

F R E E K.

Hoefden ik je dan niet te vrêzen,

Ik weet werentig wel wat ik doen zou, geloof dat vry;
Je fekseert me genoeg, maar men dunkt dat ik al hoor, hoe jy
By elk ien men in 't ópenbaar ten toon zoud stellen;
Mit al wat je van men ezien hebt ten vuilsten te vertellen.
Je bint me óver al op zy, ik heb gien vinger in d'as
Kenne steeken; zonger dat ik mit jouw op escheept was.
Gelyk as nouw mé, wat hebje me zo naauw te waaren?
Loop, pas op 't schip.

W I E B I S.

Ik liet je goekoop veur den drommel vaaren,

Wangt je zelt 'er dóch wezen moeten, zó ik vertrouw,
As ik gien deerenis en had mit jouw eerlyke vrouw;
Jouw eigen vleisselyk Aegje, ze zou 'er an 't end treuren,
Kwam 'er jouw gruwelyke manier van leeven te veuren.
Zeker 't is hiel weinig om jouw, dat ik jouw bieffigheid zwyg.

F R E E K.

Je maakt me de kóp zó kroes, dat ik schier den brui van je kryg,
Ik mag jouw gezóchte barmhartigheid tóch niet lyen;
Ik word jelours; dat je zo diefhenkers veur 'er durft stryen.

Je

A E G J E.

Je hebt wis wat mit 'er uitstaen ; dat je zo veur 'er spreekt.

W I E B I S.

'k Lach met dat zeggen.

F R E E K.

't Is beget óf 'er allen ding ontbreekt ;
En of 'er gien elendiger mensch , as zy , is geschaepen :
Om dat ik en ander zoen , terwyl ik by heur niet ken slaepen ,
Belief ik 'er niet genoeg ? en geef ik 'er niet al 't plazier
Van de worreld ? het ze niet al wat ze bedenken ken schier ?

W I E B I S.

(willen.

Schoon bescheid , maardan moft ze niet hier nae Antwerpen
Je kent buiten je kósten heur nieuwsgierigheid stillen ,
Die ze het om deuze stadt te bezien , wangt je hebt de vracht ,
En 't óvervoeren tóch an je zelven , en in je macht ,
En je wilt niet , hoe ze je bid om iens mit je te vaaren.

F R E E K.

Wie zou t'huis blyven ? as we bei te gaár op den tril waaren ?

W I E B I S.

Wel niemand niet , ze het kind nóch kraay , wat veur een vraag
is dat ?

F R E E K.

As óf men veur gien brand , nóch ongeluk , te vreezen had.

W I E B I S.

Ik weet waarachtig niet waer 't op 't lest nae zel lyken !
Met jouw ontschuldiging ; zeg Aecht zou me in de pót kyken
En daerom hou ik 'er van Antwerpen van daan , dan spreek
Je de warheit , ay wind 'er tóch gien doekjes om schipper Freek.

F R E E K.

De duvel , Wiebis , hiet me tóch hier gien Freek , van je leeven ;
Ik heb men zelf met veurdacht de naam van Crispyn egeeven
Gelyk je weet ; om hier onbekent te kommen , en te gaen.

W I E B I S.

Dat ik me nooit verzinnen zel , daer wil ik je gien bórg veur

F R E E K.

(staen.

Dat zeg je zó maar.

W I E B I S.

Ik weet 'er niet van , wil jy jouw naam verzaaken ,
Ik wil niet liegen.

F R E E K.

Nouw , Wiebis , nouw ik zel 't weér goed maaken.

8 't N I E U W S G I E R I G E

Je bint ook wel kluchtig as je begint, je liegt ummers niet ;
Niemend vraegt jouw of 'et waer is dat ik Crispyn hiet ,
Waer meug je veur vreezen.

W I E B I S .

Zie toe, as ze me daer nae vraegen ,
Zó beeld jy je gienfins in, dat ik, om jouw te behaegen ,
De warheid verduifsteren zel, neen, dat is uit de kyk.
Dan jouw naam, dan jouw vrouw hier te verzaeken, en . .

F R E E K .

Je hebt gelyk, Je hebt gelyk,
Je hebt gelyk ; 't zel tóch anders niet mit je deugen.
't Is wel, lieg niet, as je wat evraegt word, 'k heb 'er niet teugen.
Hy is ook wel an chaelt, die nac jouw pypen dankfen mot.
Nouw bin je men knecht nóch maer, maer wat zou het . . .

W I E B I S .

Daer is de Vodt.

I I . T O O N E E L .

F B E E K , W I E B I S , B E L L E C Ó L E U R .

F R E E K .

BIn je daer Juffrouw Bellecóleur? ik wacht je mit smarten.

B E L L E C Ó L E U R .

Vergeef 'et mey, Sinjoor Crispayn, het deert mey van harten.
'K ik hey geluópen da 'k ik zweet.

F R E E K .

Wel hoe ! breng je niemend mee.

B E L L E C Ó L E U R .

Mooy Nelleke kost van doag niet kómen, moar steld au te vree,
'K ik wacht zó onze Aneta, die behoagde au wel voor dezen.

F R E E K .

't Is waer, maer 'k wodde wel dat 'et Nelletje kost wezen.
Ik heb nouw zuk en zin in heur, 't is zuk en geneuglyk dier.

B E L L E C Ó L E U R .

Ba 'k ik weet road . . .

F R E E K .

Ik bin teugen den aevend wel weer hier.

Ik

A E G J E.

Ik zel ondertusken van Wiebis stil zien óf te raeken.
Die drógert, daer hy is, mit me altyd zó te bewaeken!
Zie daer, daer komt Aneta, laet me gaen, eer ze me verlet.

BELLE C Ó L E U R.

Beluofde me auw woord te hauwe, Sinjoor Crispeyn?

F R E E K.

Daer is men hangd, t'aevend bin ik weêr hier. Is de deur achter
Gewiffelayk, joa. Ja beget,
(ópen?)

BELLE C Ó L E U R.

F R E E K.

Kom Wiebis, we zellen achter uit loopen.

III. T O O N E E L.

BELLE C Ó L E U R, A N E T A.

BELLE C Ó L E U R.

A Wel, Aneta, hede een galant, voor au, geprosperert?

A N E T A.

Wa zau 'k ik? ba neen.

BELLE C Ó L E U R.

Dan heb ik 'er au een bescheert.

A N E T A.

Gay moe get liegen! wie dóch?

BELLE C Ó L E U R.

Bezuukt eens ógh gey 't kunt roayen.

A N E T A.

Da es mey onmógelayk.

BELLE C Ó L E U R.

Hey es hier gezóayen, en gebroayen.

A N E T A.

Carbonkel?

BELLE C Ó L E U R.

Neen, 't es een vreemdelingk.

A N E T A.

Hoe noar es 't Crispeyn?

BELLE C Ó L E U R.

Mafói, gey roayt 'et justemant, en 't kost ook niet anders zeyn;

Als g'au wel bedacht. ógh hede van zeyne komst vernómen?

A 5

A N E

A N E T A.

Meyn ziel niet, waar es hey?

B E L L E C Ó L E U R.

Hy zal hier voor den avond komen.

A N E T A. (doan;

Dat wey hem misten, wat zou het zeyn? het waar met ons ge-
Hy mokt, dat wey nóch gevugelayker weyze kunnen beftoan.

I V. T O O N E E L.

B E L L E C Ó L E U R, A N E T A

B E L L E C Ó L E U R.

Zemers 'kik en beleefde geen dezoloater ftoat meyn doagen.
't Es ógh me de liê, in een flechten teyd, niet en kan behoa-
gen,

Hoe men zich toetoakelt. De gruoftte liefhebbers, wie zou 't
vermoên!

Schuwen ons gezelfchap, en willen zich bey zich zelve doen.
Kik kan wel in onze gebuur toefaan, wyl zeyn goegje aan 't
geypen,

Hey 't al beyna verbezicht heet, wat hy vangen kost, ógh greypen
Dat hey zich sóber wil behelpen met zeyn eigen vrouw.

Moar dat hey, zuo de roep goat, van zeyn bedreyf berauw

Zou hebben, geluof kik niet; want hy voort aan met Uffrauw-
zceren

Zeyn reykdom weêr te winnen zuukt; geleyk hey die pleeg te
verteeren.

A N E T A.

Ik heb 'et mee gehoord, zeyn winkel es haaft kloar.

B E L L E C Ó L E U R.

De hiele ftadt es 'er vol af, moar, hey beginnet moar,

Kik moak zeyn rekening, dat 'et niet lang met 'em zal duuren;

Want, fchoon men onze woar op credit wil verhuuren,

Om de kalanten an te hauwen, op huop va milder teyd,

En hoe men zeyn gemoet, om hoar te verplichten, kweyt,

'Ze keyken 'er van af. óch! 't es niet as veur dezen;

De lie moeten nauw alle vroom tegen hoaren dank wezen:

Bey gebrek van specie. Kik weurde beyna desperoat.

Kik weet niet woar kik 't zuken zal, dan vluk ik de lepelstroat,

En

En d'uur, en stond, da wey'er zeyn komen woonen.
 En dan vluk ik Picaron; doar 'k ik mey door hier liet troonen.
 Hey vertoogde mey datmen zich hier vrey ter neêr mocht sloan
 Da hier de stoapel was, dattet hier al noar toe moet goan;
 Wa gerieft wil zeyn met verschiet, zonder ees te payzen
 Dat ze zelden hier kómen die 't veur anderen willen ontvayzen.
 En die vógels de vetste zeyn. dien lósból, dien onverstand,
 Dien verdoemeleyken weysneus, dien lanterfant,
 Dien valsen rabaut; hey beluofde mey te trauwen,
 Maar hey zukt hem slechts te mesten mettet zwieet van de vrou-
 wen.

A N E T A.

Moar Uffrauw! hoe voarde oोक uit óver onzen Sinjoar.

B E L L E C Ó L E U R.

Ba zau ik ik niet? heet hey wel éne negemanneke moar
 In een ronde fes moanten te berde kunnen brengen?
 ógh iets tót onderhaud, zedert 'k ik mey met'em gingk vermen-
 Dat nau al drey joar es? es 't niet e looigenachtige fiel? (gen?
 Hey fertificieerde mey, dat hey, volmókt en gentiel,
 Het kioartspeelen verstond, en een bieurze te knappen,
 En in zeyn eerste proeffstuk lót hey 'em op de doad betrappen.

A N E T A.

Da was toen hey de 50 kroonen leende uit een vreemde zak,
 Dien brók was te vet, en dat dé dat zey 'em opbrak.

B E L L E C Ó L E U R.

Doar komt meynen gefalueerden. ziet hem ees stappen,
 Geleyk een die zeyn vervólger poogt te ontsnappen.

A N E T A.

Eewel schein hey niet kwoaleyk te vreden; want zeyn geloat
 Bétuigt wat heylzaams.

B E L L E C Ó L E U R.

'Kik mók op zeyn vals wezen gicenen float.

V. T O O N E E L.

B E L L E C Ó L E U R, A N E T A, P I C A R O N.

P I C A R O N.

K Ik heb doar wa kóftelayks, wa vreemts, ter halver wegen
 Van onze Lepelstroat, in het verzier gekreegen,

'Zoa

Zoa 't ons nie werd ontbuit, eer 't onze deur paffeert,
 Zie 'k ik hoast in meyn leege beurs een fchat getransporteert,
 En nieuwe kleedinge voor au liên te próspereeren,
 Ze zeyn nie noar de móde, moar men kan ze refórmeeren.

B E L L E C Ó L E U R.

Wa he de dan in 't oogh?

P I C A R O N.

Een dierke fris van geloat,
 Wel wa mismokt gekleed, moar de stóffe es delecoat,
 En 't laywayken van ongemeene faynte; hoare kóp, en
 Bey hoare armen zeyn rondom bezet met gauwe dóppen. (wil
 En 't layf met zilverwerk behangen, zey en weet niet wa ze eerst
 Gayfloan in 't wandelen, en stoat op elk een voetstap stíl.
 En keert, en wend zich, hier, en gins, met mond en oogen,
 Gelayk een haute pop. ógh 'k ik ben schandelayk bedroogen,
 ógh, zey es uit 'et zoad van een botten Hóllander verwekt,
 Keykt ze genokt ons, wat een wonderlayk aspek,
 Wat dunkt au? geeft zey niet een treffelayke huópe?

B E L L E C Ó L E U R.

Het scheynt een Poetersche, ógh een tweede Caliópe.

A N E T A.

Een Ambaffatrice van het Heliconse rôt.

B E L L E C Ó L E U R.

Het leykt beylóy wel een Eclips in de breypót.

A N E T A.

Het leykt een nichteke, dit wonderboarleyk teeken.

P I C A R O N.

Loat mey begoan, 't benieuwt mey hoar eens oan te spreken.
 Me permissie Nichteke, wa mokt gey zuó alleen?
 Hedde geen gezelschap? ógh wilt gey 'er geen?

V I T O O N E E L.

P I C A R O N, B E L L E C Ó L E U R, A N E T A, A E G J E.

A E G J E.

WEl ik neem de stóutigheid, en ik keum in zonger vraegen,
 Ben jy 't, Jan neef, zó zel 't hier zen leeven niet daegen.

P I C A R O N.

Hau kent gey mey nie, meyn lieveke, *Monkettur*?

'K ik

A E G J E.

13

'K ik ben auw Cauwezyn, je swie vót *Serviteur*.

A E G J E.

En zie je dat uit 'et oog, dat ken ik niet gelooven.

P I C A R O N.

Mafóy gey geleykt auw moeyer; van onderen tót bóven.

A E G J E.

Hier bin ik in de ly, als een verjaegden hongt,
Wangt duske groote gekken kyken je de woorden uit de mongd.
Hoe tier ik me best an? wel vriend ik heb gien kennis anje,
Jy noemt myn nicht, hoe nae hiet jy neef Jan van Spanje?

P I C A R O N.

Ba ja 'k ik, meyn geest getuigde mey zuó droay 'k ik au zag,
Dat, ongetweyffelt, auw moeyer in auw oogen lag,
'K ik kreeg door 't hieelen leyf een gruóten alteroatic,
Mey dócht 'k ik kon au va weezen en van foacie.

A E G J E.

't Is onmeuglyk, ke daer, de klink is uit de keep,
De menschen keunen mekaer nouw langer by de greep.

P I C A K O N.

Mey dócht, dat in meyn droom auw beeld in meyn Salet
zwierden,

Zuó effectif als oot Apel van zeyn Palet stierden.

'K ik was ontfelt, meyn neus ontsprank als een fonteyn,
Meyn schat, al sloopende zag ik au in de kasse van meyn breyn.

A E G J E.

Wel dit lykt schier en zaek die ik verstaen ken;
Wangt men zaid het bloed dat kruipt daer 't niet langer gaen
ken.

Dit keunt te schielyk op, wet Engel het myn hier ebrócht!
Ik heb zó eventjes nóch om jouw edócht.

Men moêr het me veul ekalt, dat heugt myn ondertusken.

P I C A R O N.

Welkom meyn Nichteke, zeyd welkom met een kusken.

A E G J E.

Jae zaideze, daer weunt Jan Neef, die grooten handel het,
Van Antwerpen op Spanje, en dat is en groot kadet.
En nae dat ik zie zó binje de zelfde kaerel.

P I C A R O N.

Zuó ben ik ook meyn lief, meyn langgewenste paerel,

Wa

Wa mókt gey zoa alleen? ógh komt gey hier om meyn?
Zegt mey d'oorzaak lief, 'k ik zal auw behulpzaam zeyn.

A E G J E.

Ik kom hier om 't gezigt van deuze stad heur schoonheit,
Om dat myn Freek zey dat die zó in 't oog ten toon leit.
Kyk, dat 's myn man dat je 't weet.

P I C A R O N.

Heet hy ou hier gebrógt?

A E G J E.

Neen hy tóch niet, 't schaamt zen zelven, 'k wod dat ik 'er niet
om dócht;

Wangt, hoe! zou ik een schipper tót een man hebben, die zó
dikwils moet vaaren

Nae Antwerpen toe, en zou ik, in drie hiele jaaren
Dat ik 'em kreeg, niet iens zien waer hy blyft? fitta;
Ik wil 'et zien, en ik zel 'et zien, zeiden ik zó teuges hem, zon-
ger gena,

Hoe zel 't, tufken myn en jouw, lukken? wie het van zen leeven!
Al hoorden ik je niet toe je kost niet minder om myn geeven.

Had je me de stad zó schoon niet veur edaen,

Ik had zó graag niet eweeft om mit je te gaen;

Je kent myn nuuwsgierigheit wel, je had moeten zwygen,

Maar wat baaten 't me? hy floeg gien acht op myn bidden, en
drygen,

En hy dé zen zin, as dit zeiden hy, zoet Aegje, zoet moer,

Je had groot gelyk, as ik 'er om een speulreisje heen voer,

Dat ik je behoorde mé te neemen. dan zou 't nerges nae lyken

As ik zonger jouw gingk, maar, wie zel je nouw de stad laeten
kyken?

Wie zel daer mit je slent'ren, allien te gaen is gien fatfoen,

En noemden ik Wiebis, dan zeiden hy, die het daer wat aars te
doen.

Al had ik daer tien paar hangden, en wel tien paar voeten;

En tien mongden, ze zouwen daer al den vleet werken moeten

Van dat we daer keumen, tót dat we daer weêr van daan gaen.

Maar hoor, mem, zeiden hy zó, 'k beloofje, laet 'et op myn staen,

We zellen 'er, eer je 'er om deinkt, t'famen na toe peuren.

't Zel me, as ik en reis óf mier nóch edaen heb, meugen beuren.

't Schort immers daer niet an, dat ik niet genog van je hou?

En

A E G J E.

15

En dat was ſtaeg weêr an zen zeggen, as hy vertrekken zou.

P I C A R O N *alleen.*

Gey zeyt het woart, mafoi, dat men au van de huig lichte.

A E G J E.

Wat zegje Jan Neef?

P I C A R O N.

'K ik? niet, excuzemoy meyn Nichte.

A E G J E.

Dunk je dat Jan Neef? ja wel men dunkt 'et mé

Dat 'et niet mooy is. hoor, weet je wet ik dé?

Zó drae as hy vertrokken was pakten ik men biezen,

En ik peurde ſcheep, zonger ien Ameré te verliezen,

Om zonger zyn weeten met 'er vaert Antwerpen te bezien.

Ik nam, wat nodig was, op ſtaende voet mé mit ien (pen,

Te weten honderd guldens an geld, om myn zelfs te bedroo-

En ik keek dwars van myn huis óf, ik dócht loop, wil je loopen,

Wil je me niet mé neemen, en geef je me dit maal weêr ſlip?

Dan neem ik, an myn zelfs het beſte gezelfchip,

En de dóbbers in de zak, daer mag ik op vertrouwen,

Die zellen me ter nood het hoofd wel bóven houwen.

Zou 'k wachten tót hy men mé nam?

P I C A R O N.

Wanneer belande ge hier?

En waar hede al geweest? kik bidde au doe me da plazier,

En verhoal 'et mey, kik hoor graaig de kaut van auwe noatie,

Wey Brabanders diſcoureren wel, moar nie met zulken groatie.

A E G J E.

Ja wel, je vergt me zó veul, Neef Jan, dat ik 'et je niet zeggen

ken,

(eweest ben.

Ik weet wel wanneer dat ik hier kwam, maar niet waer ik al

P I C A R O N.

Ba lieveke, al zweeigde ſtille, zó voldoede.

Zet au een weynig neêr, gey zeyt gewiſſlayk moede.

A E G J E.

Ik laet 'et me al doen. wet zó, zó zat ik leſt.

P I C A R O N.

Schenk mey een dronksken weyn, moar, tap voor al van 't beſt.

B E L L E C O L E U R.

Da au belieft Sinjoor, gebie me als auw ſervante...

Gelieft

Gelieft au Muscadel? ógh weyn van Allekanten?

ógh Canoarische Malevazay? gey hebt auw keur van 't nat.

A N E T A.

Dat es woar Uffrauw, moar ze luópt uit een vat.

Sinjoor zyd dy geruust, 'k ik zal au wa goan beschoaren,

Wa lakkers en wa zuuts, da drinken de vrawkes goaren.

P I C A R O N.

Breng ook in hoast wa voor de moag, het es reets óver noen.

A wel meyn Nichteke?

A E G J E.

Om je bescheid op je vraeg te doen,

Gust'ren aevend kwaemewe hiel laet veur windt binnen stree-
ven,

En ik wodde me voort op staende voet an langd begeeven;

Wangt waer trok myn hart anders nae as nae 't gezicht van de

't Vlaide me niet daer te leggen pannekoeken, dat je 't vat. (stat?

Maer daer was een man schein die zey teuges me, mit je believen

Vrouwetje, je bint hier vreemt, nae 'k hoor, 't is hier vol dieven,

Die op een mensk passien, en besteelen, eer men 't vermoed,

Je kent tóch by nacht nergens veul loopen, daerom, wat je doet,

'k Raed je om best wil, blyf hier te nacht in 't schip vernachten;

Je zelt je by daeg zelfs kwaclyk veur 't geboefte kenne wacht-

ten,

Of heb je hier vrienden? jae zayden ik zó, en 'k noemde jouw;

Neef Jan van Spanje, maer 'k wist niet waer ik je thuis brengen

P I C A R O N.

(zou.

Was au de plots zó van meyn lógement vergeeten?

A E G J E.

Jae deeg'lyk.

P I C A R O N.

Wat deede, bleefde schein?

A E G J E.

Zou 'k niet? wel te weeten.

P I C A R O N.

Meyn lieve Nichteke wa moeit 'et me, da 'k ik,

Au niet heb opgepast, 'k ik ben niet in meyn schik;

Moar 't es geien nood, 'k ik beluóf 't au weêr goet te moaken.

't Zal meyns bedunkens noar den noen geveuglayk smoaken,

Da way cens wandelen; men hutst dus de genutten spais,

Da

A E G J E.

17

Da zey niet an en brand. en zend die noar den eys,
Terploatze doar men die, met groacie, wil ontloayen.
Gey zult meyn gast zeyn, gey en moe mey niet verfsmoayen.
Gey hebt gewiffelayk apeteyt.

A E G J E.

Dat heb je wel egift,

Neef Jan van Spanje, ik zeg, zonger erg óf list,
Zó as ik 't mien, ik weet van gien allemóde Frankfen,
'k Heb honger begaen, ik zel wel hageneveld fchrankfen.

P I C A R O N.

Doet zuó. . .

A N E T A.

Sinjoor doar es de weyn, al hede wa lang getoeft,
Bekloag au doar niet van; 'k ik heb alle onze weyn geproeft,
Om wa deegs te tappen.

P I C A R O N.

Hede wa deegs kunnen vinden?

A N E T A.

Ja traitwe.

P I C A R O N.

Ba gey doet zeer wel; 'k ik spoar geen brood voor vanden.
Hebt dy ook vreemde lust vrauw Nicht? gebie wat au belieft,
'K ik pays gey zyt niet te vergeefs in 't vrauwenboek gegrief.

A E G J E.

Ontstel jouw niet vriend, ik voel wel hoe je waen leid,
Jae, ik heb een man die mee speelt, óf die dwars in de baen leid,
't Is nouw zó, dat hy me niet mee hier nae toe het willen nemen,
Hoe 'k 'em daerom heb ebeên, maer, zonger hem te fleemen,
óf te flikfeóyen, ik gae recht deur zee. zie, ik moet
De waerheid zeggen, hy is teuges me óvergeeven goed.
't Is een hen die ayeren in de kas ken leggen.

Je kent mit een lachhende mongd gendag teuges je tas zeggen.
En, al gek jy der mee, hy arbeid as ien hongd,
Trouwens, 't is gien schaede; wangt hy wiind geld as strongt,
Enne ik spreek aárs niet as van maeken en breeken,
Wil ik al ereis snoepen, 'k hoef 't in gien hoek te steeken,
Hy zou kwaelyk in zen schik wezen as ik 'et niet en dee.

P I C A R O N.

Vrauw Nicht; dit past op au, a vótre santee.

B

A E G J E.

A E G J E.

Grammefijs neef Jan, ik zel 't mit dorst verwachten,
Die zukke speune zuigt hoeft niet van dorst te verfmachten.
Zusje, ik breng 'et jouw, wet zó, dat zalfst ien vonk,
Maar wetten zoete wyn! vrouwtje wel bekomtje dronk.

B E L L E C Ó L E U R.

Uffrauw, 'k ik meyn de grond van dees rivier te peylen.

A E G J E.

Dat loof ik wel; is dat ien haven om verby te zeylen?

P I C A R O N.

Aneta, schenk mey drey friffche roemerkes uit de kan.
Lieveke, 'k ik breng au een troyke op de gezondheid van auw

A E G J E.

(man.

Dat ken ik niet verby, 'k wil ook om zynent wil niet kreuken;
't Is zukken lieven blók, je zout stókvis op 'em beuken.
Maar, daer valt me wat in, Jan Neef, dat beneemt me al myn
vreugdt;

Dat myn man jouw iens bezócht, terwyl ik hier zit, lieve deugd,
Ik wift myn leeven gien raed! hoe zou hy op zyn neus staen ky-
Hy zou me, veurwaer, wel lustig deur meugen stryken. (ken,
Wangt myn hier te vynden, daer hy me teugenwoordig t'huis
vermoed;

't Is zeker een stout bestaen van me, doet 'et niet?

P I C A R O N.

Ba 't en doet.

Dat zau 't eerst zeyn als het Couzayns, vriendschap niet en
mocht veelen,

Hey heet au te lief, gey zaut 'er veel eer zeyn hart door steelen.
Het is ferteyn een oardige trek die gay auw liefsten speelt,
Doar hy verblyd om zal zeyn, 't en zey het hem an 't verstant
En doar foalt 'em niets an. (scheelt,

A E G J E.

Wel, 'k laet me van jouw overhaalen.

Jan Neef; je bint wyzer as ik.

P I C A R O N.

De weyn most niet verschaalen;
Doar bloeyen drey rooskens, vrouw Nicht, zey wachten ou.

A E G J E.

Twie gingen deur, maar de darde was in 't nouw.

P I-

P I C A R O N.

Vrouw nicht, deez roemer es tot meerder vriendschap geschon-

A E G J E.

(ken.

Ik bin der meê te vreên, maar zó doende raek ik dronken.

B E L L E C Ó L E U R.

'K ik bid au accepteertse, en zetse an auwe mond.

A E G J E.

Avoes neef Jan, ke daer, ik voel zo waer al grond;
Ik scheyer uit, holla, je hoeft niet meer te schenken.

P I C A R O N.

Deez weyn, meyn lief, en zal in geen en deel au krenken!

Aneta spoeit au droay, de kan moet noa de kroan.

Couragie Nichteken, het moet 'er nauw op stoan,

't Sa lustig, en galjoart, loat ons waf vreugt voortplanten:

Woar zeyn de musicyns, woar zeyn de musikanten?

B E L L E C Ó L E U R.

Singjoor, geluóft es mey, de nering stoat as stom,

Doar ziet nie eenen scharabber noar deur, ógh venster om;

En komt 'er een' Singjoor, kik zeg 't ter goeder trauwen;

De lie zey willen graayg hun vreyigheid behauwen;

Een speelman stoat en goapt zó staut, als onbeleeft,

En telt de kuskes die gey auw matressen geeft.

En neemt gey blinde lie, zuó hebde gey 't om 't even;

Een luyen leidsman die van den blinden moet leeven.

A N E T A.

Gezegt zey auw weyn, gelieft au ook iets meer?

P I C A R O N.

Voor eerst niet, beyd nóch wat, moar dit is meyn bekeer;

Dat gey lie gelieft een weylken te passeeren;

'K ik heb iets zonders met meyn Nicht te discoureeren.

B E L L E C Ó L E U R.

Dad au gelieft meyn Heer, gebied met autoriteyt;

Uffrouw dit zal zeyn tót een minneleyk affcheit.

A E G J E.

Wyfje, ik zel 't doen, hoewel myn lust niet te drinken;

Wil je 't looven je meugt; de wyn maakt krommesinken:

Myn dunkt dat ik te veel van deuzen drank verflind.

Nou avous dan; vryster, of wyfje wat je bint.

A N E T A.

'K ik bedank au Uffrauw, behoudens auwe groacy ;
Deez weyn es vrouwen weyn, 't es moar imaginoacy.

B E L L E C Ó L E U R.

Voart wel gelievekes, goat voort in auw gesprek,
Sinjoor, met auw verlof, wey goan noar ons vertrek.
En zuó au iets gebreekt zuó roept an ons Aneta.

A N E T A.

Sinjoor, geluoft da 'k ik den heelen teyd gereed sta.

V I I. T O O N E E L.

P I C A R O N, A E G J E.

P I C A R O N.

HOe heeget de fortuna dus noar meyn wensfen gekeurt ;
Da mey het lieffelayk gezicht, vrouw Nicht, van au ge-
beurt,

Gieen honig es zuó zuut, nóch lieflayke Sucoade ;
Ach ! ongemeene vreugt, ach ongemeene genoade.
Meyn lief, meyn hart, meyn ziel, meyn leyf, meyn fchat, meyn
A E G J E. (Nicht.

óch ! lieve Jan neef, óch myn hoeft is myn zó licht,
En dorst ik 'et zeggen, verwaer ik kryg 'et jak an ;
't Is al te schielyk Neef, ik heb 'er zó de kak van.

P I C A R O N.

Wa leed doar an, meyn Nicht ? gey zeyt bey mey niet vreemt,
'K ik zal auw lyfgoard zeyn, die trouwlayk achte neemt,
En mórgen zullen wey doorsnuff 'len alle weyken.

A E G J E.

Jae daer verlang ik nae, hier is al veul te keyken.

P I C A R O N.

Doar 's 't onbeschóften rift van den grooten Tirólier,
Die stak in elken diefzak een heelen tonne bier,
En als hey dorstig was, dan nam hey een heel Momvat
En zetten 't vuór de kop, en zuóp 'et uit door 't bomgat.

A E G J E.

Ik schrik dat ik 'et hoor, wat onbeschóft was dat ?
Mocht hy zó zuipen ? heer, wet of hy dan wel vrat !
Maer dit benuwt my 't miest, waer weunde die sintfelten ?

P I-

A E G J E.

21

P I C A R O N.

Hey woonde hieel om hoog, zeyn huis da stond op stelten,
Nóch zult gey zien een vrouw, die niet at in zeven joaren rond.

A E G J E.

Jemy! dat lykt onmeugelyk, óf had ze dan gien mond?
Ik heb van zuk gedoen wel dikmael hooren spreeken,
Maar pryswaerdig is de man die zelfs wat het ekeeken.

P I C A R O N.

Doar bey zuó komt Rafottofóldus, geweezen praktzeyn.
Hey bried in de zon, en droop in de moanescheyn,
Serteyn, 't es onpóssibel, met monde te ooirbooren,
Al die extremiteyten die gey zult zien en hooren.

A E G J E.

Ik wodde wel dat myn Freek wist, deur d'iene óf d'aere tólk
Dat ik hier zit, nouw ik geankert bin by zuk een deeglyk vólk.

P I C A R O N.

Gey hebt geleyk, en 't zal geschiên, neemt da niet in bedinken.
Dit tritske zullen wey op 't goed succes goan drinken.

A E G J E.

Wet plaeg, ik ken niet mier, ik bin zó dronken as en smient.

P I C A R O N.

En zuó gey 't nie en doet, meyn leeven geen meer vriend.

A E G J E.

Dat 's ien veur ierst, dat 's twie, ay! laet 'et daer by blyven.

P I C A R O N.

'K ik zeg au Nichteken, moak da wey nie en keyven.

A E G J E.

Daer leyd de darde dan, nouw maalt 'et huis al om,
Al wat ik zie is schief, óf ik bin zelfs zó krom.
Ik zweer 't neef Jan, deez dronk die vat me by de lurven;
Ik heb van deuzen dag, gien brood as hier ekurven,
Huinochtent had ik ook het hooy al vroegjes thuis,
In suikerde brangdewyn, met de Schipper veur de Combuis.
óch! Neef, ik biegt recht op, ik ken 'et niet verschuilen,
Ik moet ien deuntje zingen, óf ik moet ien uurtjen huilen.

A E G J E zingt met halve woorden.

IK droeg 'er wel eer een kransje schoon,
En dat benyde zó rykemans zoon,

B 3

Hy

't NIEUWSGIERIGE

Hy konder zó vleyen,
Ik liet me verleyen,
Hy brócht me daer
Ik miende dat het den hemel waer.

Het was 'er goed wezen op deze zaal,
Ik had 'er myn willitje hieltemaal,
Van alle banketten

Mocht mynder niet letten;
De koele wyn

Die dronk men uit goude schaalen fyn.

Wy raakten zo minnelyk an den dans,
Hy plukten de bloemetjes van myn krans,
Hoe meer ik 'et weerde,
Hoe minder 't hem deerde;

't Was spyt van myn,
Ik weenden om 't maagdekranselyn.

P I C A R O N.

Wa klinkt mey dat in 't oor! moar engel wa kunde kweelen!
Dit óverwind de zakpyp, en al hoar lieflyk speelen!
Gratioofe, elókwente vrouw, auw stem es lauter melody.
Auw geest es geankert in de diepe poëzy
En da 'k ik twyffelde óf gey van meyn geslacht mocht weezen;
'K ik zau 't uit de goaven van auwe zeden leezen;
Den toestand van auw floot, ontleed gey zou propeys,
Da 'k ik au koningin van alle vrouwen preys.
Gieen rykdom es zó ryk als weysheid in alle zoaken,
Daarom wil 'k ik au erfgenaam van allen myn rykdom moaken.

A E G J E.

Ik dank je duizend vouwd, Jan Neef, dat je me kent,
Maar dat keumt tyds genoeg as je dood bent.
Ay my! hoe moe ben ik, ik ken niet langer zingen.
De roemers dankfen al, my dunkt de muuren springen.

P I C A R O N.

't En es gieen nood, meyn lief, 'k ik weet wel wat au schort,
Gey komt een roemerke van dezen weyn te kort.

A E G J E.

Ik heb al jucht genoch, ik ken niet mier verdraagen.

P I C A R O N.

Dit roemerke moet uit, óf 'k ik zal au beklaagen.

A E G J E.

A E G J E.

A my! wat gaet my an? ik bin wel hallef dood.

P I C A R O N.

Gey drinkt hieel puntig, lief, de helft loopt in auw schoot.

A E G J E.

Myn lieve Jan neef, ik bid, ay! laet me nouw mit vreedem.

P I C A R O N.

'K ik zal au het hieele leyf van ons geslacht ontleeden.

Hau da gey mey bestoat, en hau de vrindschap kwam,

Gelooft Mevrouw, gey zeyd al vrey van hoogen stam;

En heede nie gekent Bombromius de pyper?

In zeyn leeven geotroyeerde schoareflyper.

A E G J E.

Al zou ik sterven ik ken niemand uit den hoop.

P I C A R O N.

Deez man was als een wolk, die 't ingewand doorkroop,

Mon onkel de boffon, een vermaart neetekraamer,

Was opperthezaurier, van Uffrauw's achterkamer.

Hebd dy hem nie gekent?

A E G J E.

Neen zeg ik iens veur al.

P I C A R O N.

Hey hielt toesjoers veel schoone klepperkes op stal,

Matante Pimpelpaars da was zuó slachten dier niet;

Zey trauwden den brauwer uit den gaudgeelen biervliet.

Hoor dy wa da 'k ik zeg?

A E G J E.

Ik weet 'er niet van.

P I C A R O N.

Hau meyn lief, wil dy sloopen, wa helpt meyn zeggen dan,

Wa helpt dan, au deez zaak van nieuws te renóveeren?

Met dezen dronk, mevrouw, zult gey den sloap hoast weeren.

A E G J E.

Hemme, neef Jan van Spanje.

P I C A R O N.

Hier helpt gien bidden oan;

Gey moet mey zonder genoay, den deezen ook doodfloan.

A E G J E.

Lact me betyen.

P I C A R O N.

Ay zet oan auw lippen.

Den weyn es vet, en glad, hey zal als bóter glippen.

A E G J E.

Hemme.

P I C A R O N.

Dit vat is redleyk vol, noar ooirdeel van 't geluid,
 't Is best da 'k ik 't niet roer; ógh den bóyem berst 'er uit.
 Meyn lieven Kónigin, wil dy meyn nu verloaten?
 'K ik meende deeze keer ter deeg met au te proaten,
 Van Grampeer del Pluris, zuó onbeschoamt als staut.
 Hey was in weysheid jong, en in zeyn joaren aud.
 Toen vreyden hey Sloffoelis, uit liefde, om haar zingen,
 Moar Slofoelis wau moar drubbelen, en Pluris die wau springen;
 Verstoa dy wel vrouw Nicht? ach! wa gelukkig lót,
 Zey kust hoar lieven hart; de geesten zeyn in flót,
 De weyn bewolkt rondom, en moakt de zinnen duister;
 Meyn nacht es gepasseert, meyn dag die kreygt een luister;
 'K ik voel alreets een stroal van Auróra in meyn hart,
 Hier goat den kerker op van al meyn peyn en smart.
 Ach! langverwachten schat, ó! koffer vol juweelen.

Zy dreigt van de stoel te vallen.

Hólla, doar leed geen bed, gey zauwt zó bóta speelen;
 Zey strekt haar leden uit, nou es den rechten teyd,
 Da 'k ik meyn meester moak van al de zwoarigheyd.

Hy neemt den buidel, en al 't zilver en goud.

Zeyd welkom woarde moagt, voogdessa op der oarden;
 Auw heldren glans verdooft de starren hoog van woarden,
 Gey helpt een auwe vrouw an een galjoart perfoon,
 En geeft een jonge moagt an een stókaud patroon.
 Auw liefde es ongeveinst, wie au stoat te beminnen,
 Die komt uit rechten liefde, met al zeyn hart en zinnen,
 Gey zeyt niet van deez vrouw, nóch van hoar tessle geteelt,
 Fortuin heeft zelfs deez bal meyn gunstig toegespeelt.
 Woar zeyt dy Bellecóleur, en Aneta? help triompheeren;
 Het regent reystenbry: Jupyn wil gasterceren.

VIII. T O O N E E L.

PICARON, BELLECÓLEUR, ANETA, AEGJE.

P I C A R O N.

Hier leed meyn lammeken, in Bacchi zachten arm.

B E L L E C Ó L E U R.

Steekt 'et den górgel af, zuó moakt 'et gieen alarm.

P I C A R O N.

Zweyg vuilpruim, zweyg, den koekoek moet au ploagen.

A N E T A.

'K ik wensch au veel geluk, Sinjoor, in au gelukkig joagen.

Den vógel es in 't net; door al 't lieffeleyk geluid.

P I C A R O N.

'K ik schenk hem au liên; plokt 'em voort de ved'ren uit.

B E L L E C Ó L E U R.

Hey dunkt mey redeleyk bont, doar es wa an te plokken,

'K ik zal die hieele mas, met stoart, en al uitrokken.

Moar geef road Picaron, woar bleyft dan 't noakten vel?

P I C A R O N.

'k En weet es niet, zuó gey da moakt zuó es 't mey wel.

B E L L E C Ó L E U R.

Meyn ziel, 'k en weet gieen road, gey moet doar op studeeren.

En moaken dat 'et ook fatsoenleyk mag passeeren.

A N E T A.

Da geyliên 't met mey verstonde, wey verrasten, met hoar, Crif-

B E L L E C Ó L E U R.

(peyn)

Ba woarom?

A N E T A.

Hey zeed, dat de Hóllandse vrouwliên konstanter zeyn

Voor hoar eer, als de Bróbanders, da kan 'k ik niet verkróppen,

D'occoazie es noauw reyp, om 'em op de mond te doen klóppen.

P I C A R O N.

Wa waude beginnen?

A N E T A.

Wa doar van es onderstoan;

Ze es doar toe heyen amiroabel wel gedoan.

Ze heet hoar zelve door den dronk zuó vergeeten,

Da ze, in een dommeling, nie beter en zal weeten,

ogh 't es haar eigen man die haar zuó vrey genoakt.

P I C A R O N.

Dan es 't heel noodig da men haar onkenboar moakt ;
Crispeyn mocht anderfins haar weig'ren te besloapen.

A N E T A.

Hey zal zich zelven aan den toefstel eer vergoapen ;
Zó zal 'k ik haar toereên.

B E L L E C Ó L E U R.

Toog ons eens au practeyk.

P I C A R O N.

Aneta, da ge doen wilt dat doet haasteleyk ;
Crispeyn mocht au ter halver oanflag óvereylen ,
En dan woart gey van 't stuk.

A N E T A.

Kik zal 't nie meer verweylen. *binnen.*

B E L L E C Ó L E U R.

't Benieuwt mey wat 'er van de zaak te worden stoat.

A N E T A.

Kom steeken wey 'er al ons best in dit gewoad.
Hoar layfken uit, dit oan, hoar keurs mé, deez hoar óver
Het hoot eerst oangedoan, dit róksken es wa póver ;
Maar wie ruilt niet om winst ? nau hoar de muts van 't hoot,
En dezen op. meyn dunkt nie datze kwaleyk stoat.

B E L L E C Ó L E U R.

Geleyk zey doet.

P I C A R O N.

Had dy wa moesjes op 'er koaken.

A N E T A.

'Kik heb doar vooroad af.

B E L L E C Ó L E U R.

Wie zau 'er nau nie schoaken ?

A N E T A.

Wa dunkt au van deez verandering Picaar ?

P I C A R O N.

'k Bekent,

Zey lykt hoar zelven niet ; ze 'es próperleyk, en jent,
Verwiffelt van postuur.

A N E T A, *tegen Picaron en Bellecóleur.*

Help mey hoar wa vertillen.

P I C A R O N, *en Bellecôleur.*

Waar had ge'er graaig?

A N E T A.

Doar in 't vertrek.

B E L L E C Ô L E U R.

Zal da wel lokken willen?

Zey es zuo flap, en zwaar, men ley, naar meyn verstand,
 Haar nutter op deez bank; dan es zey bey der hand;
 Om ze aan Crispeyn, kwansweys bey toeval, op te droagen:
 Men tors haar elders, dan, als zey hem kan behoagen,
 Doar 't hem believen zal.

A N E T A.

'K ik heylig auwen road.

Dóch 't es hoognódig da 'k ik mey niet in en loat

Met hoar hem oan te biên; 't zau van mey zuo wel nie voegen.

'K ik speel voor zeyn matres.

B E L L E C Ô L E U R.

Wel 'k ik zal au vernoegen;

Mits da 'k ik mé deel in 't geen gey voor hoar geniet.

A N E T A.

Gey zult. moar, zien wey hoe men best hem 't lyf vol giet
 Met weyn, dan es hey mild.

B E L L E C Ô L E U R.

Goed; hed dyze gegreepen?

P I C A R O N.

Wat leed daar aan; da men nie droagt, da mag men sleeten.

Ze leggenze op een bank die daar staat.

B E L L E C Ô L E U R.

Leg doar meyn beesje, floap wat, zulde, 't es au best.

P I C A R O N.

Moar, volk waar denkt gey hoar te loaten op 'et lef?
 Als men 'er onze wil, in 't end af heet genooten?

A N E T A.

Da weet 'k ik wel, bey nacht, haar slechts ten huize uitfooten;
 Stil; doar 's Crispeyn.

I X. T O O N E E L.

P I C A R O N , B E L L E C Ó L E U R , A N E T A ,
A E G J E , F R E E K .

Ze vallen beide Freek om den hals.

A N E T A .

BA zeyd dy doar Sinjoor Crispeyn? ge droagt au vroom;
Da gey ons weêr bezoekt, zeyd dubbel wellekoom.

F R E E K , *een halve roes weg hebbende.*

Ik dank je schaepjes, hebje myn knecht hier ook vernoomen?

B E L L E C Ó L E U R .

Ba neen Sinjoor.

F R E E K .

Akkerlood ik bin 't hem zó giestig ontkoomen;

Hy had me al weêr achter nae eloop en hier ebrócht,
Had ik 'em niet te gauw eweest. eer hy 'er om dócht,
Was ik van hem weg.

B E L L E C Ó L E U R .

Gey haud auw woord in stoacie

Gelayk een nóbel kwant, behaudens auwe groacie,
'K ik verbeelde mey da ge nie meêr na ons omzien zoud.

F R E E K .

Neen, een man, een man, een woord, een woord; ik heb 'et je,
as 't nout,

Hier weêr te keumen, toe ezeid; hoe gaet 'et jouw allen?
Is jouw lui kraem nouw wel verzien? valt 'er wat te mallen?
Ik heb nouw en vrólyke bui; het mach 'er nouw op staen,
Myn heerschoppen hebben me toezegging edaen,
Van mee, zó drae as ik lós bin, weêr te bevrachten.
Ziet daer moet ik al myn inkommen van verwachten.

A N E T A .

Ba wa sjert ons dat? wa weeten wey doar van?
Avous, 'k ik breng au eens, men moet, zó lang men kan,
Zayn hoot niet, met die misjanten zoaken breeken;
't En kan ons ook niet gewachten, nau gey hier zeyd, doar af te
(spreeken.)

F R E E K .

Jae praet je wet, wet zou 't worden? dat ik je, éven zeer,
In 't hongdert heen schipperde, op 'et geneugelyke Meer;

Zon-

Zonger mē te verzörgen van duske ankers, en touwen.

Hy laat geld zien.

Daer ik me op verlaeten mag, en geruſt op zee ken bouwen.
Mit duske ſpaenders, en kluiten, ſteek ik, jouw hart, jouw inge-
wangd,

Jouw oogen, jouw vleys, enne jouw bloed mé in den brangd.
Met duske pleyſters, moet men de meysjens trekken, en winnen.

A N E T A.

Moar, behuud ons ! ik kruis en zégene mey, hoe kunde 't ook
F R E E K. (verzinnen?)

Ik hou 'er veul óf, dat men zen dingen doet, en zyn tuigje fix
houd.

Maar laet zien, wie me deuze groote roemer inde hand douwt?
Dat geld jouw ereis, Engeltje, mit jouw tóverachtig wezen.
Bin je nóch wel zó goelyk te zoenen as veur deezen?

P I C A R O N.

Da wey eens een rómerke plengde, Sinjoor Crispeyn,
Wa dunkt au 'er af? 't es zuke delecoate weyn:
Auw gezondheid.

F R E E K.

Zoet jonges, zoet, hoe bin je zó vaerdig mit brengen?
Ik heb al ereis eklokt, zo doende zou ik moeten krenge.
't Zelt 'em zó wel doen.

A N E T A.

Heer, wa zey dy op den dronk noauw gezet!

F R E E K.

Hoor praatewe nouw, van dekens, van lakens, enne van een bed,
Ennc. B E L L E C Ó L E U R.

Apropó, Sinjoor Crispeyn, heddy luſt tot wa recreócie?
We hebben een dierken, 't es toamelayke ſchoon van fócie,
Nie vreemd van talie, en gezond van cóleur,
In kort, hoar ontbreekt, moar, alleen een ſerviteur.

F R E E K.

Al weêr an, as je maer wild, de mensken leeven
Mieſt by de verandering; die het ons de natuur veur eſchreeven.
Zonger dat zou ik 'et wel ſtellen by myn eigen wýf;
Altyd uit ien bak te ſchaffen, het niet met al om 't lyf.
Waer is 'et diertje, laet zien? ken ik 'et dienen?
Is 't om hulp verlegen? ik zel 'et wel en hangd lienen.

B E L

Doar leed ze, moar fus ze floapt nóch; ze es moey gerinkelrooyt,
Van huyen mórgen vroeg, en ze heet wat te veel gepooyt,
Bayd tót ze wakker es.

F R E E K.

Ik moet 'er wat kwellen;
En zien hoe gemelyk dat zy 'er an zel stellen.
Op maysje, op, schaemje wet, dat je hier leid en ronkt;
Met een zuid wester zon dusk te slaepen, is zonkt.

P I C A R O N.

Ay! laat ze noch wa leggen.

A N E T A.

Freek by de hand vattende om binnen met hem te gaan.

Loat ze nóch wa floapen.

F R E E K.

Kyk, ze verroert 'er, ze rekt 'er; ze begint te gaapen.
Ik zel zó van langd ófsteeken maysje, staet op; wil je mé?

A E G J E.

Hemme, neef Jan van Spanje, laet me mit vré.

F R E E K.

Ze droomt.

P I C A R O N.

Neef Jan van Spanje, die zel strak eens voor au tappen.
Hey zit en keert 'et spit, hey broayt wat auwe lappen.

B E L L E C Ó L E U R.

Zey leed den zak weêr neêr, en al den hutspót zacht.

F R E E K.

Op vryster, staet óver end as een meyd; daer word nae je ewacht.

A E G J E.

Hemme, neef Jan; hemme, ay! laet me betyen.

F R E E K.

Neef Jan moet je spreken; hy leid op zen verscheyen.
't Is hier te nae by straet; anders, ik zegje dat,
Dat ik ze, uit 'et veurhuis, allien, op een plaats had;
Ik zou ze wel neef Jannen.

B E L L E C Ó L E U R.

Dat zayn twee dronken beesten!

F R E E K.

'Ze is niet kwaelik estelt om 'er op zen Teffels me te kweesten.

B E L

Goat auw gang.

F R E E K.

Fyat, ik heb 'et 'er nouw op ezet.

Een dronken wyf, zaid 'et spreekwoord, is een engel in 't bed.

B E L L E C Ó L E U R, *tegen Aneta.*

Help auw Serviteur.

F R E E K. *tegen Aneta.*

Ja dat 's goed; ik heb jou ierst wat te zeggen.

tegen Aegje, die op de vloer valt.

Zoet kynt, stae over end, je moet hier niet gaen leggen.

Ze draagenze binnen.

A E G J E.

Help, Jan neef, help; ze scheuren me van mekaar!

X. T O O N E E L.

P I C A R O N, B E L L E C Ó L E U R.

P I C A R O N.

WA moakt die karonje een afgryfelayk misboar.

B E L L E C Ó L E U R.

Picaron, meent gey, zuó rójoal, den jonker te speelen?

Met de tes, met het geld, en alle de juweelen?

Da verstoat 'k ik zuó niet, 'k ik trok wel, om Anetas wil,

Doar even, auwe infoame scheidinge in geen geschil,

Moar 'k ik ha niet in den zin, mey van au te loaten droelen.

P I C A R O N.

En wat zey 'k ik au schuldig, Uffrauw, naar auw gevoelen?

B E L L E C Ó L E U R.

Den geheele massa, en noch meer daar toe, vraagd dy dat?

P I C A R O N.

Ba gey sprekt zuó parmantig, ógh gey 't in auwen diefzak had.

B E L L E C Ó L E U R.

Da 'k ik niet en heb, da zau 'k ik mógen krygen.

P I C A R O N.

Zal 'k ik au wat zeggen gouvernante? 'k ik puf auw drygen.

B E L L E C Ó L E U R.

Oanschouwt mey onzen soldoat, hoe speelt hey den gebroayen
hoan,

't Es

't Es au gewisseleyk vergeeten, woar meyne noagels stoan.
 En doar zeyt dy staut op, bezórg au veel eer oan alle kanten;
 'K ik weet ze au goeye koop nóch ieens in auwe trónie te plan-
 ten.

P I C A R O N.

Doar hed dy de tessè, met de riem.

B E L L E C Ó L E U R.

'K ik wil nóch meêr.

P I C A R O N.

Doar zeyn nóch twee patacons.

B E L L E C Ó L E U R.

'K ik woarschauw au, meyd den tweeden keer,
 Meyn toorn, ba tjen, zauwt gey steeds van het meyne smullen?
 En 'k ik zórgge moeten droagen, om au den róbb te vullen?
 En gey met den besten buid deurgoan? hólla wat Singjoor,
 Zeyt gey meyn oppasser? doar geef 'k ik au lógys voor.

X I. T O O N E E L.

P I C A R O N, B E L L E C Ó L E U R, A N E T A.

A N E T A.

U Ffrauw! Uffrauw!

B E L L E C Ó L E U R.

Wa es 'er? hoe zeyt gey zuó uitgeloaten?

A N E T A.

Ziet eens, Crispeyn, heet mey deeze twee Ducoaten
 Gegeeven, hey beluófde mey nóch meer.

B E L L E C Ó L E U R.

Hoe komt den gek

Zuó mild?

A N E T A.

En 'k ik ontfutfelden hem dit, met een oardige trek;
 In 't duister. hoe willen wey 'em strak met de kuisheid scheeren
 Van de Hóllanders!

A E G J E *van binnen.*

Help! ik kan me niet langer verweeren,

Brangd! help! help! help!

XII. T O O N E E L,

PICARON, BELLECÓLEUR, ANETA,
A E G J E.

A E G J E *Picaron om den hals vliegende.*

HElp! neef Jan van Spanje! stae me by!
óch! óch! 't is daer achter in jouw kamer zó onvry;
óch! ik bin hiel ontstelt. myn bienen trillen, en beeven.
Myn zó onbenierlyk te hangdelen, wet zel ik nóch beleeven?

P I C A R O N.

Hoe tiert gey au zuó an? lós, loat me lós, zeg 'kik! word dy
dul?

B E L L E C Ó L E U R.

St.An, es da gillen!

F R E E K.

Wacrom maakt de flaers zuken spul?

A E G J E.

Myn lieve Freek, stae jy daer! in wet gat heb je esteeken?
Myn hart springt myn op van vreugd, zó drae as ik je hoor
spreeken.

F R E E K.

't Zel nóch slimmer doen as hart waeyen.

A N E T A.

Es't wel meer geschied?

F R E E K.

Wet Freekt jouw de kóp, deink ik?

A E G J E.

Hoe Taet, ken je me niet?

F R E E K.

Wet kennen? wet Taet?

A E G J E.

Is't meuglik! bin ik dan zó bedroogen?

F R E E K.

by zich zelf, terwyl Aegje hem onder de hand beziet.

Ze noemt me by me naem, dat het ze uit 'er duim niet ezoogen.
Ik wou dat ik hier al van daen was.

A E G J E.

Ay, kyk men ereis ter deeg an.

C

F R E E K.

F R E E K. *haar óver zy beziende.*

Wet zel 't nouw weezen ?

A E G J E.

Bin ik jouw wyf niet ? en jy myn man ?

F R E E K.

Ik ken gien wyf, loop, loop. hier zel de hongd op zen staert
ryen;

Ze zaid dat ze men wyf is.

A E G J E.

Heer ! durf je me dat ontstryen ?

Wet keumt men óver ! dat men man myn verzackt, daer hy men
En spreek ? (ziet)F R E E K. *haar meer beziende.*

't Gelykt 'er wel an'er spraak; maer ze gaet anders ekliet.

P I C A R O N.

Crispeyn es ongetrauw, waar leed dy van te spooken ?

A N E T A.

Wie doar ?

X I I I. T O O N E E L.

P I C A R O N, B E L L E C Ó L E U R, A N E T A,
F R E E K, A E G J E, W I E B I S.

W I E B I S.

GEnaevend hier in huis, 'k had de Schipper graeg espróken.
Ik denk, dat hy hier al weëran is.

A E G J E.

óch ! Wiebis, óch !

't Is goed dat jy hier keumt, lieve Wiebis, zeg jy dóch

Waer je me veur an ziet, help me uit 'et verlangen ?

Bin ik Aegje Freeke niet ?

W I E B I S.

Geef iens een kaers.

met de kaars in de hand. Al most ik hangen,

Ik ken je niet.

A E G J E. *haar zélf beziende.*

ó myn ! ó myn ! hoe keum ik dusk vermaelt ?

Ik bin nouw zelf van myn eigen zelfs verdwaelt.

Hoc

Hoe keum ik weêr te recht? ken zó en mensk van zich zelfs
verdoolen?

Lieve deugd! myn tuig, myn riem, enne myn zulver is me ont-
ftoolen.

F R E E K.

't Is myn wijf! hoe duivel kom je t'Antwerpen? dat ik dusk
vloek,

Zeg Aegt?

W I E B I S.

Bin jy 't vrouw?

A E G J E.

óch ja Wiebis! ik bin 't.

W I E B I S.

Je mocht de koekoek.

F R E E K.

Wie... maar, hólla, dat gorlegóy moft ongs niet hooren praeten.
Juffrouw Bellecóleur, beliekje ongs wat allien te laeten?
We hebben deuze vrouw wat te zeggen in vryegheid.

B E L L E C Ó L E U R.

Zeer gaarne Sinjoor, wey goan tót auwen dienft bereid.

X I V. T O O N E E L.

F R E E K, A E G J E, W I E B I S.

F R E E K.

Wie ried jouw zó stout dat jy je nae Antwerpen dorft be-
geeven?

A E G J E.

Myn groote nieuwsgierigheid het me hier toe ebrócht, 'k zel 't
myn leeven

Niet weêr doen, Taet.

F R E E K.

Je zelt het jouw leeven niet weêr doen, schoon bescheit;
Ik geloof dat jouw reis, hier nae toe, op ien lelyke moêr leid.
Je hebt me dat veur zeker wel mier eklaert veur deezen.

A E G J E.

Neen, veurwaer, zó waer as ik leef, niet, óf ik mot wat weezen.

F R E E K.

Wet doeje dan in deuze kuf? enne dus misselyk eklied?

Zó je, hier, zó de hoer niet en speelt, zó verstaet ik 'et me niet.

A E G J E.

Myn lieve gouwe Freek, waer meug je me meê betygen ?

W I E B I S.

Ziet Schipper, as daer wat van te zeggen valt, dan mote jy zwygen.

A E G J E.

Is je dat zó in de weg, dat ik in dit huis bin ?

Om dat het niet te pluis is ? wat doe jy 'er dan in ?

Wiebis, zeid me genoeg ; je zoud me wel op de kóp schyten,

As je kost, maer, 't valt zó 't wil, ik zel 'er deur heen byten :

Wet mien je wel ? denk . . .

F R E E K.

Wel hey Aegt !

A E G J E.

Wel hey Freek !

F R E E K.

Wet veur ien weêrzoorden,

En vuilen, bescheid geef je ien mensk !

A E G J E.

Ik ken me verantwoorden,

En om je ierft te toonen hoe ik hier in huis keum, Neef Jan

Van Spanje, riep me in 't verbygaen in, en

F R E E K.

Wie ?

A E G J E.

Wel, die man,

Die daer binnen is, je kent begommen zó onnózel vraegen,
óf 't ien wilde vreemt was !

F R E E K.

Dat zelje jouw beklaegen ;

Bin je zuk ien Venus ? bin je zulk ien ritfige teef ?

Dat je 't mit en gaeuwedief houd ; en hum den naem geeft van
neef !

Om jouw vuiligheid te bewimpelen, en myn te doeken ?

Focy jouw an.

W I E B I S.

Hoe ! schroomje niet teuges de vrouw te raezen, en te vloeken ?

Daer ik by bin ? wet zou 't mit jouw wezen as ik klappen wou ?

Ik

Ik ken 't ook niet langer laeten ; hoor vrouw . . . ,

F R E E K .

Wiebis.

W I E B I S .

Hoor vrouw.

F R E E K .

Zwyg tóch.

W I E B I S .

Ik wil niet.

A E G J E .

Hoc is 't Wiebis ?

F R E E K .

Hoor, Mem, ik zel 't je zeggen ;

Ik zoek 'et vergeefs veur jouw te verbergen : 't is niet t'ontleggen.

Dit is een hoerhuis, daer ik me niet as 't behoort
Gedraegen heb ; as ik t'Antwerpen keum, en, met ien woord,
In onkuisheid verloop.

A E G J E .

En jy durft me nóch venuffen ? 'k zel toonen,

Dat 'et me liet is.

F R E E K .

Och ! ik miende myn zelven te verschoonen,

Mit jouw vuil te maeken.

A E G J E .

Waerom zeide je dat je gien wyf kost ?

Toen ik je vroeg, óf ik jouw wyf niet was ?

F R E E K .

Om dat ik zo zeggen most,

As ik onbekent wou blyven, en myn doen wou verbloemen,
Veur dit vólk, en jouw : wangt behalven dat ik 'er me Crispyn
laet noemen,

Zó weeten ze niet beter, óf ik bin ongetronwt, en vry.

A E G J E .

Waer vervalje toe !

F R E E K .

't Is me van harten liet, ai, laet 'et daer by,

En denk 'er niet meer an, ik zel me veurtaen zó eerlik draegen.

A E G J E.

Mag ik 'er vast op gaen?

F R E E K.

Jajetóch.

A E G J E.

'k Zel 't den nach iens mit jouw waegen.

W I E B I S.

Aegje zoent Freek.

Wet zó! leg mtongd an Jans kynt.

A E G J E.

Ik beloofje nouw dat ik nooit weêr

Zonger jouw van huis zel gaen.

W I E B I S.

Dat 's naer myn zin.

F R E E K.

Kom nouw, hoe eer

Hoe liever, naer jouw tuig vernómen, en wie jouw het uit
strokken.

A E G J E.

'k Miften niet toen ik hier in huis kwam, 'k bin hier wis eplok-
ken.

F R E E K.

Weet je dat niet beter?

A E G J E.

Neen: ze maekten me met'er haest buis.

F R E E K.

'k Weet raed, Wiebis, dat niemend hier weg rackt uit 'et veur-
huis,

Pas fnedig op, en laet me allien, veur ierst, mit 'er omspringen.

Je mot me helpen, as 't 'er op an komt, om 'er te dwingen.

Laet ze keumen.

XV. T O O N E E L.

F R E E K, A E G J E, W I E B I S, P I C A R O N,
B E L L E C Ó L E U R, A N E T A.

F R E E K.

HEb je lui kennis an deuze vrouw?

P I C A R O N.

't Es een fnól,

Ze

Ze heet hier wel twee moanten geluopen met een geplukten pól.

F R E E K.

Schelm! dat liegje; want ze was veur vier etmael t'Enkhuizen.
Voort geef 't goed weêr, dat je 'er ontstólen hebt, óf 't zel 'er
kluizen.

P I C A R O N.

Ba Sinjoor, gestólen? 'k ik....

F R E E K.

Jae gestólen, geeft 'et al daedlyk weêr,
Zonger dat ik je mier hoor kikken.

P I C A R O N.

'K ik verstoaniet...

F R E E K. *tegen Wiebis.*

Trek van leêr.

terwyl 't gestólen goed werd weêrgegeeven.

Dat gaet wel; zó moeten de schamele lui mekaâr betjoenen.
Is 't 'er Mem?

A E G J E.

Jae.

F R E E K.

Nouw moeten wy ze wet ófróssen, en de kit uitboenen.

U I T.

